

ת"פ (באר שבע) 26170-05-22 - מדינת ישראל נ' כאיד אבו ענזה - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 26170-05-22 - מדינת ישראל נ' כאיד אבו ענזה - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 26170-05-22
מדינת ישראל

נגד

כאיד אבו ענזה - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרוויש

בית משפט השלום בבאר-שבע

[07.07.2025]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

אקדמות מילין :

" לאחר "זוועות טבח השבעה באוקטובר" בעת הזו, הכף נוטה לשמירת האינטרס הציבורי בהגנה על המדינה בכל הנוגע לעבירות בתחום הסעה, הלנה, והעסקה של שוהים בלתי חוקיים, ובכלל כניסה ושהייה בישראל שלא כדין שאותיותיהן נכתבו בדם. "הגדר" לגדריה - אם לא תוצב כדין, תיחצה באירועי דמים.

הלב הישראלי שיתף הרחמים ואף הנהיג מדיניות סלחנית בעבר להתיר דרכי הקשר בין משפחות, פרנסה, כלכלה ורפואה כי "אדם לאדם אדם". לבו של החוק פעם בסעיפיו ללא גבול.

ב"שבעה באוקטובר" ראו וחשו כל איש ואישה כל אזרח ויושב ארץ, מראות הזוועה בפגוע המרצחים באכזריות ללא רחם בנשים, צעירים, זקנים וטף תוך חטיפת רבים למחילות ומנהרות עזה כשהדלת בעומק האדמה נסגרה בעדם. הדלת בתוך הבתים, בקיבוצים, ביקשה להיסגר מפני המרצחים, ולא עלה בידה. הגדר נפרצה, החיה "הנאצית"- "החמאס" מגבול הדרום, פגעה בכל ערך אנושי של כבוד האדם. היום הזה התעורר החוק בכל גבולות הארץ, להגן על הלב השותת דם. המדינה זקפה קומה והציבה בעוצמה דלתותיה. אזרחיה בראש ובראשונה. שופטיה נדרשים לעמוד על המשמר כבראשונה.

רקע:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של- הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א (ג)(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 13.2.22 בשעה 07:27 או בסמוך לכך, בסמוך לדרך חברון, לכוון השוק העירוני בבאר שבע, נהג הנאשם ברכב הסעות מ.ר. 2551167 (להלן: "הרכב") והסיע את סעיד שריף, ת.ז. 859313728 שהינו תושב זר, השוהה בישראל שלא כדין. הכול כאמור בכתב האישום המתוקן. קיימת הסכמה דיונית מוצהרת או משתמעת לפיה נסיבות העבירה : הסעת תושב זר אחד מתוך 10 נוסעים שלא החזיק אישורים כאשר ליתר היו היתרים כדין. הסכמה דיונית זו באה לידי ביטוי בדיון האחרון לטיעונים לעונש על ידי הצדדים ובאה לידי ביטוי גם בטענות הסנגור .
- תמצית תסקיר שירות המבחן:
3. בתסקיר מיום 14.1.24 סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשם ממנו עולה כי הנאשם בן 59, נשוי ואב לתשעה ילדים בגירים, מתגורר עם משפחתו בתל שבע.
4. הנאשם מתמודד עם מחלת הסוכרת, מוגבל בתנועה, וסובל מכאבים בעקבות מעורבות בתאונת דרכים ותאונת עבודה, (הוצגו אישורים רפואיים) והינו בעל נכות של 26% מביטוח לאומי.
5. בשנים האחרונות עבד הנאשם במשרה חלקית כנהג הסעות, בשל מצבו הבריאותי. בשנת 2022 נפסל רישונו, ובשנת 2023 נעצר בגין נהיגה בפסילה ולאחר ששוחרר ממעצר הפסיק לעבוד.
6. מעיון ברישומי התעבורתי עלה כי בתאריך 3.12.23 הורשע בתיק פ"ל 241-8-23 בעבירה של נהיגה בפסילה, והוטל עליו בין היתר, עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים.
7. מעיון ברישומי הפלילי עולה, כי לנאשם 18 הרשעות קודמות בשנים 1991-2020 בעבירות שעניינן המסיע תושב זר שלא כדין (ריבוי עבירות); תקיפת שוטר; הפרעה לשוטר; איומים החזקה והובלת טובין מוברחים; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק; זיוף; כניסה לשטח סגור; התחזות; נהיגה בפסילה; החזקת מטבע זר ללא היתר; בגינן נדון בין היתר למאסרים בפועל ומאסרים בדרך של עבודות שירות.
8. בהתייחס לעבירה מושא התיק הנוכחי, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, אולם לא לקח אחריות על מעשיו, וטען כי אין זה באחריותו לוודא, כי הנוסעים שמסיע מחזיקים באישורי כניסה לישראל.
9. באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, שירות המבחן התרשם, כי לאורך חייו התנהג הנאשם באופן פורץ גבולות וחוק, נוטה לצמצם מחומרת מעשיו, רציוניסטי, אשר במסגרת עבודתו כנהג הסעות, שב וביצע עבירות, בין היתר, של הסעת תושב זר השוהה בישראל ללא אישור בניגוד לחוק.
10. לאור האמור לעיל, היעדר נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו והיעדר הבעת נזקקות טיפולית, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו ואינו ממליץ על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם. "לא מצאנו נימוקים להמליץ על הארכת המאסר המותנה".
11. לסיכום, שירות המבחן, ממליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, שתחדד לו את חומרת מעשיו.

12. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, שהתקבלה בעניינו של הנאשם ביום 1.4.25, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.
ראיות לעונש
13. מטעם המאשימה הוגשו:
א. טיעונים לעונש בכתב (ת/1).
ב. רישום פלילי של הנאשם (ת/2).
ג. רישום פלילי תעבורתי של הנאשם (ת/3).
ד. גז"ד 27701-03-19 לצורך הוכחת מאסר מותנה בר הפעלה בן 7 חודשים ופסילה (ת/4).
ה. פרוטוקול גזר דין פל"א 2481-08-23 (ת/5).
ו. פסיקה (ת/6 / ת/7).
תמצית טיעוני המאשימה לעונש:
14. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב ובעל פה .
15. המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים הביטחוניים, הכלכליים והחברתיים.
16. ב"כ המאשימה טענה למתחם עונש הולם שנע בין 3 חודשי מאסר בפועל ל- 9 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים, והפנתה לפסיקה בטיעוניה הכתובים.
17. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.
18. לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 18 הרשאות קודמות, מתוכן 7 הרשאות מן העניין. הנאשם ריצה מאסרים בגין עבר זה, בעברו התעבורתי של הנאשם 201 הרשעות בשלל עבירות על פי פקודת התעבורה.
19. את העבירה דן ביצע הנאשם, שעה שמרחף מעל ראשו מאסר על תנאי בן 7 חודשים ופסילה על תנאי בת 3 חודשים.
20. מתסקיר שרות מבחן עולה כי הנאשם, בעל עמדות מקלות ביחס לחוק, אינו נוטל אחריות על מעשיו, ומטיל את האחריות על הנוסע, מתקשה להבין את חומרת המעשים.
21. המאשימה ציינה כי מדובר באירוע לפני 7/10 ולפני תיקון 38 אך עדיין התיקון מצביע על הצורך בהחמרה בענישה בראיית הנורמה והתופעה גם אם לא בדיוק מספר עונשי המינימום המתחייבים בשונה ממי שביצע עבירת ההסעה לאחר תיקון 38 .
22. לסיום, עתרה המאשימה, למקם את עניינו של הנאשם ברף העליון של המתחם אליו עתרה, להפעיל את המאסר בן ה- 7 חודשים ת.פ 27701-03-19 במצטבר לכל ענישה שתינתן לצד עונשים נלווים בדמות מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות, וקנס משמעותי נוכח המניע הכלכלי לביצוע העבירה.

23. באשר לרכיב הפסילה - עתרה המאשימה, לפסילה ממושכת, הפעלת הפסילה על תנאי בת ה - 3 חודשים במצטבר לכל פסילה שתינתן, ופסילה על תנאי.
תמצית טיעוני ב"כ הנאשם:
24. ב"כ הנאשם טען למתחם שהיה נהוג טרם המלחמה, אשר מתחיל ממאסר על תנאי עד למספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות.
25. ההגנה ציינה גם את הנסיבה העובדתית המוסכמת כי הנאשם היה אחד מתוך 10 נוסעים הם בעלי היתרים כדין והוא בניגוד אליהם לא היה בעל היתרים כדין מה שמשפיע על העבירה והיווצרותה בנסיבות מקלות. הנאשם סבר, כי יש בידו היתר ולכן לא עמד בדרישת החוק בשונה ממקרה של נוסע יחיד ללא הסחות דעת שלא נבדק ולא נשאל.
26. באשר להארכת המאסר על תנאי, בן 7 חודשים - טען, כי יש להאריכו נוכח חוסר המידתיות ביחס לעבירות של הסעה, בהן העונש המירבי הוא 24 חודשי מאסר בפועל.
27. לסיום טיעוניו, חזר ב"כ הנאשם על נסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות והבריאותיות של הנאשם, וביקש להאריך את המאסר על תנאי. לחלופין, אם יחליט בית המשפט להפעיל את המאסר על תנאי, ביקש שהמאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.
28. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט (ציטוט):
"אני חוזר על דבריי בפני בית המשפט במובן שסברתי שמדובר במי שמחזיק באישור.
באותו יום הכנסתי אנשים ממחסום. בדקתי כמה אנשים באים כולם כל יום פועלים באים ומחזירים אותם. אנשים כולם מסודרים. לא יודע איך נפל לי הבן אדם הזה. לא הייתי לוקח את הפועלים בכלל."
דיון- קביעת מתחם העונש ההולם
29. לפי סעיף 40 ג' בחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
הערך החברתי שנפגע:
30. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בעבירות הסעת שב"ח הינו פגיעה פוטנציאלית בביטחון מדינת ישראל ובסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה, שכן המסיע אינו יודע מהי מטרות האמיתית של הנוסעים שאותם הוא מסיע.

31. עסקינן במסיע ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם. ברע"פ 3173/09 פארג'ין נ' מדינת ישראל (5.5.09), נקבע שהמסיעים, המלינים והמעסיקים חטאם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם". החומרה יתרה במיוחד בהיות אלה המעבירים ממקום למקום את השוהים, ובכך מונעים את תפיסתם בסמוך לגבולות, או גילויים וחשיפתם, שכן אם לא יהיו מסיעי שבח"ם, קיימת סבירות כי יעוררו את חשדות גורמי הביטחון או האזרחים במועד מוקדם יותר, מעברם ממקום למקום מעניק לשוהים "סוג של" ביטחון כי יוכלו להתהלך בארץ לכל תכלית בה יחפצו. מסר זה מגיע ונעשה בו לא אחת שימוש ע"י גורמים עבריינים מחוץ או בתוככי המדינה.
32. צוין ברע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל, (12/02/2006) (להלן: "הלכת אבו סאלם"), כי הלכת חטיב מורה:
- "כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבות המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."
- מדיניות הענישה הנהוגה:
33. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירה שבה הורשע הנאשם, היא מחמירה וכוללת הטלת עונשים מרתיעים. זאת, נוכח פוטנציאל הסיכון הנובע ממנה ואף נוכח החשש שמא ארגוני טרור ינצלו פוטנציאל זה למימוש מטרותיהם בתוככי מדינת ישראל.
34. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:
- א. ברע"פ 8344/15 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל (נבו, 08.12.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של מי שהורשע בעבירת הסעת שב"ח אחד ולחובתו הרשעות קודמות לרבות בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל - 8 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר והפעלת מאסר מותנה, חלקו בחופף, כך שסך הכל הוא ירצה עונש מאסר בפועל למשך 7.5 חודשים.
- ב. ברע"פ 5094/20 אשרף זנאדה נ' מדינת ישראל (נבו, 30.07.20) נדחתה בקשת רשות ערעור של מי שהורשע בעבירה של הסעת 2 שב"חים ונתפס במחסום. לנאשם 2 הרשעות קודמות ישנות, אחת מהן בעבירה זהה לעבירה בה הורשע. בית משפט שלום קבע מתחם ענישה שנעה בין מאסר של חודשים בודדים ועד 7 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם לאור עברו הפלילי מחד ומצבו הבריאותי שאינו מאפשר נשיאת מאסר בעבודות שירות מאידך, 60 יום מאסר בפועל.

- ג. בת"פ 61854-02-20 מדינת ישראל נ' ענאבוסי (נבו, 14.09.21) בגין הסעת 2 שוהים בלתי חוקיים ללא עבר פלילי נקבע מתחם עונש שנע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר. על הנאשם הושתו 45 ימי מאסר בפועל בעבודות שירות.
- ד. בת"פ 14258-11-21 מדינת ישראל נ' אל פאחורי (נבו, 21.12.22) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירה של הסעת 2 שוהים בלתי חוקיים. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר ל- 6 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם נגזר לחודש מאסר בפועל בעבודות שירות.
- ה. בת"פ (ת"א) 15016-10-15 מדינת ישראל נ' אבו קיעאן (29.1.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, הנאשם הסיע ברכו 2 שוהים בלתי חוקיים. לנאשם עבר פלילי. הוא נידון ל- 3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, חילוט רכבו וקנס.
- ו. בת"פ 14258-11-21 מדינת ישראל נ' אל פאחורי (פורסם בנבו) (21.12.22) - הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח לאחר שהסיע במכוניתו 2 שוהים בלתי חוקיים. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם שנעדר עבר פלילי נגזר לחודש מאסר בפועל בעבודות שירות.
- ז. בת"פ 61854-02-20 מדינת ישראל נ' ענאבוסי (פורסם בנבו) (14.9.21) הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח, בכך שהסיע במכוניתו שני תושבי האזור ששהו בישראל שלא כדין במטרה להעסיקם. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר, שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של הנאשם נגזר ל-45 ימי מאסר בפועל בעבודות שירות.
35. ניתן לסכם ולומר, כי הגם שעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח הוא תוצאה מסתברת של עבירות העסקה, הלנה והסעה של שוהה בלתי חוקי, הרי שהוא אינו תוצאה הכרחית, וכי יש לבחון כל מקרה לגופו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות מבצע העבירה. ראו בעניין זה ע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל: "לאור תכליתן הביטחונית והתוצאות הרות האסון העלולות לנבוע מהן, יש להטיל על אדם שהורשע בביצוען - ככלל ובכפוף לבחינתו האינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה - עונש מאסר בפועל, מבלי שתיתן האפשרות להמיר בעבודות שירות"
- הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:
36. הנאשם במעשיו הסיע בשטחי מדינת ישראל, תושב הרשות הפלסטינאית שאין בידו אישור שהייה במדינת ישראל כדין. מדובר באירוע מ- 13.2.22, לפני ה- 7.10.23 אשר הביא לשינוי התודעה ביחס לחומרת עבירות הכניסה לישראל והשלכותיהן, הגם שהסכנה הייתה נודעת לאורך כל השנים.
37. באשר לסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה, כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם עבד לפרנסתו כנהג הסעות, עובדה זו מחייבת שאם הוא לא יקפיד הרי תחת ידו ייכנסו כמסיע ברכב הסעות עשרות שוהים בלתי חוקיים ואין מדובר בטרמפ מיקרי .
38. על הנאשם היה מוטל הנטל לוודא את הדברים לאשורם .
39. יש לזכור כי הנאשם הסיע נוסע בודד. יש בכך כדי להציב פגיעתו בערכים המוגנים בצורה פחותה, מלו היה מסיע מספר נוסעים ללא היתר .
40. מנגד ולא בכדי הבהיר הסנגור במסגרת ההסכמה כי מדובר באירוע לפיו מדובר בשוהה אחד ללא היתר כאשר לשאר הנוסעים כ-10 היו היתרים. זאת כדי להצביע על התנהלות הנחזית להיראות תקלה בחוסר השגחה טבעית רשלנית. יש להביא זאת בחשבון במסגרת מתחם הענישה בנסיבותיה של העבירה . מנגד דווקא בשל כך, בהיות הנאשם בעל רכב הסעה שזהו משלח ידו, עלולים להיכנס דבר יום ביומו רוב נוסעים עם היתר ויחיד קבוע ללא היתר , ונמצא עסקו או עסקם של אחרים תחת ידו , מחפה על כניסת שוהים רבים דרך קבע באצטלה של תקלה וחוסר השגחה .
41. יש להבדיל בין מסיע במסגרת משלח ידו כרכב הסעות שהקפדתו מחויבת המציאות פי כמה וכמה לבין טרמפ אקראי . הבדל מהותי זה בא לידי ביטוי בחקיקה כנסיבה לחומרה. יש להתייחס לנסיבות האמורות בכתב האישום בלבד בצירוף ההסכמה הדיונית.
42. לא נגרם נזק ממשי החושף עבריינות נוספת של אותו שוהה בלתי חוקי - אך לצד זאת, יש לזכור כי מידת הנזק אינה נמדדת רק אל מול מבחן התוצאה של ההסעה הספציפית , אלא אף אל מול הנזק הפוטנציאלי הביטחוני, שהוכח לא אחת במדינת ישראל, כי הוא מסתבר ואינו חשש כללי בעלמא.
43. לאחרונה, ביום 8.4.24, אושר תיקון 38 שהוא החמרת הענישה בחוק הכניסה לישראל, על עבירת הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין על עונש מקסימלי של 4 שנים ועונש מינימאלי של 1/4, לרבות קביעת סכומי קנסות חמורים בהתאמה.

44. התיקון, מצביע על הבנת המחוקק כי הענישה הישנה, שהייתה בתוקף לפני 7.10.23, אינה מספקת מענה הולם לסיכונים הנובעים מתופעת המסיעים והמלינים שוהים בלתי חוקיים, כפי שהם ידועים לנו כיום אך היו קיימים מאז ומתמיד. יש לקחת בחשבון את הנזק הפוטנציאלי שעלולה לגרום התופעה ואת הצורך בענישה מרתיעה, ולכן ראוי להחמיר את הענישה.

האם תיקון 38 חל על המקרה שבפנינו ?

45. התשובה לשאלה זו היא בשלילה. העיקרון של איסור החמרה רטרואקטיבית בדיני עונשין הוא עקרון-יסוד במשפטנו וגם במשפט העמים. למעשה, מקורו של העיקרון הוא עוד במשפט העברי ובעיקרון עתיק היומין שלפיו "אין עונשין אלא אם כן מזהירין" (ע"פ 238/66 פרג' נ' מדינת ישראל, פ"ד כ (4) 477, 485 (1966)), שעליו הסתמך בית המשפט העליון במקרה האמור. בנוסף, העיקרון אף עוגן בחוק בהוראות סעיפים 4 ו-5 לחוק העונשין. אין מחלוקת בין הצדדים בהקשר זה, אך קיימת המחלוקת האם תיקון זה משליך על הענישה ברוחו ותודעתו החברתית.

46. יש לזכור, כי אין מדובר בעבירה שלא הייתה קיימת בספר החוקים, אלא שהתודעה בדבר חומרתה עלתה במיוחד לאחרונה, והמחוקק ביטא חומרתה בענישה מחמירה ביותר לרבות עונש מינימום. דהיינו יישום הענישה החדשה מכוח התיקון לחוק - לא, אך ענישה מחמירה מכוח התייחסות החברה כיום לסכנותיה של זו - כן. גם זה היישום המחמיר חייב להיעשות בהדרגה כמצוות הפסיקה, גם כשלא חל פורמאליה התיקון מ-8.4.25. הצבעת המחוקק על חומרת העבירה בתיקון לחוק מחייב יישום מחמיר יותר בהדרגה של החוק הקודם במגבלותיו, חוק שהיה קיים מקדמא דנא, ושדווקא יישומו המקל משך שנים בא לידי ביטוי בהתבוננות חברתית מעמיקה, בתוצאות שבאו לידי ביטוי באירועים קשים עד הגיעם לתיקון. תיקון זה יש בו משום קריאת כיוון גם לבית המשפט בחיוב עונשי מינימום, שפירושם דרישת המחוקק מבתי המשפט יישום מחמיר, שיתכן שלא היה עולה לתיקון אם היה ממצה יותר את תכלית החוק לפני התיקון.

47. הנכנס שלא כדין לישראל לאחר 7/10 מתחם העונש בהקשרו 2-7 חודשי מאסר. הנכנס לפני 7/10 מתחם העונש ההולם הינו 1-6 חודשים בראיית בתי המשפט כיום. המסיע שהוא החמור יותר על פי הפסיקה - מתחם הענישה לגביו יהא מחמיר יותר ברף הנמוך וברף העליון בהתאמה. הפסיקה מגדירה אותו כחמור יותר מהכניסה עצמה, בהיותו "הפרצה הקוראת", שכן הוא המסיע - הכלי לשינוע ממקום למקום, מכביד ומקשה על תפיסת השוהה הבלתי חוקי מוקדם יותר וקרוב לגבול. מסכן את מרכזי האוכלוסין ללא ידיעת תכלית כניסתו של זה. המסיע בדומה למלין ולמעסיק הם גורמי משיכה מרכזיים, ולא אחת נשמעת באולם בית המשפט טענת אפליה בין אלו הנכנסים לאלו הישראליים המסיעים המלינים והמעסיקים. המחוקק תיקן התיקון ביחס לאחרונים.

48. המדרג של המסיע הינו : א. מועד ביצוע העבירה לפני 7/10 ב. מועד ביצוע העבירה לאחר 7/10 ולפני התיקון ג. מועד הביצוע לאחר תיקון 38.

49. לאור כל האמור, בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת לפני התיקון ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במועדה, מצאתי לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם כשהעבירה לפני 7/10 בנסיבות העבירה הספציפית, נע בין 2 חודשי מאסר ל - 7 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים ובכללם פסילת רישיון.
- הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:
50. הנאשם בן 59, נשוי ואב לתשעה ילדים בגירים.
51. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.
52. אין מדובר בהסעה מזדמנת - הנאשם נוהג ברכב הסעות לפרנסתו וביצע את העבירה, תוך שהוא מסיע נוסעים כשכיר וזאת ללא בדיקה - האם הנוסע מחזיק אישורי שהייה וכניסה לישראל כדין.
53. מתסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם ביום 14.1.24. עולה, כי הנאשם לא לקח תחילה אחריות למעשיו, ונטה לצמצם מחומרת מעשיו. לאור האמור, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, שתחדד לו את חומרת מעשיו, ולא המליץ על הארכת התנאי.
54. המדובר בעבריו רצידיביסטי, אשר שב וחוטא בעבירות כגון דא. עברו הפלילי כולל 18 הרשעות קודמות בעבירות שונות. בשלוש הרשעותיו האחרונות, הורשע הנאשם בעבירות זהות לעבירה הנוכחית, במסגרת העונשים שהושתו על הנאשם בהרשעותיו הקודמות, הוא נידון בין היתר למאסרים בפועל ומאסרים בדרך של עבודות שירות, והופעלו מאסרים מותנים, שעמדו כנגדו.
55. הנאשם מבצע את העבירה הנוכחית, זאת בשעה שמעל ראשו מרחף מאסר מותנה בין 7-חודשים ופסילה בת 3 חודשים, בת"פ 27701-03-19.
56. מכאן ניתן ללמוד שסנקציות קודמות, שהוטלו על הנאשם, לא היה בהם כדי להרתיעו במידה הנדרשת.
57. עבירה זו מחייבת הטיית הכף לטובת האינטרס הציבורי - בהרתעת הרבים השוהים והמסיעים, גם אם האירוע התקיים לפני פרוץ הטבח ב - 7 באוקטובר.
58. ארגוני הטרור עוינים ומסוכנים. המסיע אינו יודע את מי העלה ותכלית כניסתו אינה פרושה לפניו.
59. זוועות ונוראות פרוץ המלחמה בשבעה באוקטובר הבהירו לרשויות האכיפה ולבתי המשפט המחויבים בהגנת הציבור וביטחונו, ולכל אזרח, כי קיימת חובה להרתעה מפני ביצוע עבירות בתחום זה, קטנה כגדולה תוך שמירת האינטרס הציבורי לגבולות בטוחים.

60. לו היה מדובר בשוהה בלתי חוקי שאינו המסיע המלין והמעסיק, בעל עבר מכביד ללא עונש מאסר על תנאי בר הפעלה היה עונשו ברף הבינוני של המתחם. ראו עפ"ג (ב"ש) 2225-10-24 מוהנד רביע נ' מדינת ישראל, וכאשר נוספת לכך גם חומרה יתירה, מאסר על תנאי מרחף, היה עונשו מחמיר יותר, מכאן קל וחומר כאשר מדובר במסיע שעונשו עולה מדרגה מעל שוהה בלתי חוקי שעונשו עם עבר פלילי מכביד ומאסר על תנאי מרחף, יהא ברף הבינוני עליון באשר הוא.
פסילה בפועל:
61. בנסיבות האמורות, משבוצעה העבירה ברכב, היה מקום לפסילת רישיון בפועל לתקופה ארוכה, כחלק אינהרנטי מתחייב של עבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים המסכנים את ביטחון ישראל ברכב הסעה, אולם בשל הצורך בקיום פרנסתי בעת הזו במיוחד במקביל, ישקול בית המשפט רכיב זה באיזון - איזון שיש בו כדי להימנע מתקופה ארוכה אך עדיין כזה הנוטל רישיונו של עבריין רצידיביסט שאינו שת לבו לסיכונים ולסכנות של אזרחי המדינה. לא ניתן להתעלם מהיות הנאשם רצידיביסט בעל עבר פלילי עשיר בתחום הסעת שב"ח. זכות המדינה ליטול רישיונו ולפגוע במידתיות במשלח ידו כחלק מענישתו שהייתה צריכה להיות עקרונית מאחורי סורג ובריח. המחוקק התייחס במפורש לרכיב ענישה זה. בית המשפט לא יתעלם מחובתו במאפייני העבירה החוזרת ונשנית על ידי נאשם ספציפי זה.
62. הרתעת הנאשם והרבים מחייבת פסילה, גם כזו שעלולה לפגוע במידה מסוימת בפרנסה כחלק מהרתעה, שאם לא כן המסיעים בהסעה יהיו מוגנים מפני "פסילה", שכן זו פרנסתם ותנועתם באזור, ויצא החוק מעוקר מיסודו כאות מתה בספר החוקים, שתוקפו למקרים של "טרמפיסטים" ולא למסיעים בתפקידם יום יום..
63. לעניין הפעלת הפסילה על תנאי שנשנטענה על ידי המאשימה, בשל היות התנאי של הפסילה מת"פ 27701-03-19 הינו לתקופה של שנה ממתן גזר בדין, אין מקום להפעלת הפסילה על תנאי במסגרת תיק זה, בו האירוע התקיים לאחר תקופת התנאי.
64. לעניין הפעלת המאסר על תנאי, תנאי זה בר הפעלה בשל תקופת תנאי של 3 שנים ולכן יש להפעילו ואולם, נוכח השיקולים לקולה, ובכלל זה הודאת הנאשם, חלוף הזמן ונסיבות העבירה, יופעל זה חלקו במצטבר וחלקו בחופף באיזון אל מול האינטרס הציבורי והפגיעה בערכים המוגנים גם בעבירה מלפני 7/10 ולפני התיקון.
65. הנאשם בעל עבר פלילי עשיר בתחום הסעת שב"ח. הנאשם ביצע העבירה חרף המאסר המותנה המרחף מעליו כשהינו בעל עבר מכביד, דהיינו מדובר ברצידיביסט שהרתעת היחיד עוד לפני הרתעת הרבים, מחייבת קביעת מיקומו ברף הבינוני-עליון. מיקומו של הנאשם במכלול השיקולים במתחם הינו ברף הבינוני גבוה.
66. נוכח עברו המכביד, היה מקום להטיל עליו את מלוא המאסר על תנאי שלא בכדי נקבע ל 7 חודשים, אלא שנסיבות העבירה הספציפית, ומכלול השיקולים לקולה שציין הסנגור, ובכלל זה היבטים בריאותיים, השוהה הבלתי חוקי מבין 10 נוסעים חוקיים, מועד ביצוע העבירה, משלח ידו הודאתו וקבלתו הדין, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, יופעל המאסר על תנאי חציו בחופף וחציו במצטבר.
67. עבירות שתכליתן כלכלית, דרך ענישתן ברכיבי ענישה כלכליים, ולפיכך בהתייחס למגמת הפסיקה והחקיקה בכל הנוגע לרכיב זה, אין להפחית הקנס מזה המבהיר חוסר כדאיות מובהקת כלפי מסיעים והנאשם בכלל, לאחר שהובהר מצבו המשפחתי פרנסתי ובריאותי כמצוות המחוקק, אלא שלנוכח עבר מכביד רלוונטי, ומאסר על תנאי מרחף, יש להטות הכף לאינטרס הציבורי אל מול הפגיעה בערכים המוגנים פעם אחר פעם גם חרף מאסר מותנה מרחף, כאומר ועושה חוטא ושב.
68. אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 7.5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ופירוטם כדלקמן:
· 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות - בגין תיק זה.
· הפעלת תקופת התנאי בר הפעלה בן 7 חודשים מתיק 27701-03-19, - מחציתה במצטבר, ו- מחציתה בחופף.
· סך הכל - ירצה הנאשם 7.5 חודשים בדרך של עבודות שירות כפוף לכל דין ונוהל.
ב. מובהר בזאת לנאשם, כי בכל מקרה של כל הפרה או כתב אישום בעבירה שאינה הולמת המשך עבודות השירות, ניתן יהיה להפקיע צו עבודות השירות ולהושיבו מאחורי סורג ובריח או לשוב ולגזור את דינו לכל דבר ועניין מחדש.
ג. את עבודות השירות מושא התיק דנן ירצה הנאשם, ב"עמותת יחדיו- באר שבע", או בכל מקום אחר שיוורה עליו, הנאשם ירצה עונש בהתאם למועד עליו יורה הממונה על עבודות השירות שלא יאוחר מ-20.7.25 בהיות המועד 18.6.25 מושא חוות הדעת חלף לא מכבר. על הנאשם להתייצב ביום אותו יקבע הממונה עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות.
ד. 6 חודשי מאסר מותנה, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע, או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

- ה. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"פ-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 10,000 ₪. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.
- ו. פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה במדינת ישראל למשך 3 חודשים החל מ-1.5.26, וככל שישנה פסילה על תנאי ל-3 חודשים ברת הפעלה יישומה יהא בחופף. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט. הנאשם יהא רשאי להפקיד רישיונו לצורך מניין חודשי הפסילה גם לפני 1.5.26 ובכך להחל מניין הימים מוקדם יותר. הפסילה תחשב מיום הפקדת הרישיון.
- ז. פסילה של הרישיון על תנאי למשך 6 חודשים לתקופת תנאי של 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ח. קנס כספי בסך של 4,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשמונה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.5.26 ובכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד. את הקנס ניתן לשלם בחלוקף 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי, באתר המכוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
- במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה), בטלפון: *35592 או בטלפון *35592-****.*
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).
המזכירות תעביר עותק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.
זכות ערעור כחוק.
ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, בהעדר הצדדים.